

[Hartel.]

Forslaget er sikker paa min Gruppes Tilslutning.

Gregersen: Det er ikke almindeligt, at Forslag, der fremsættes fra det, man kalder privat Side her i Tinget, bliver modtaget med større Velvilje, og det er ogsaa min Opfattelse, at der var en vis fornærmet Tone i Ministerens Foredrag — vel over, at Venstre er kommet først; Regeringen føler sig brøsthølden over, at et Forslag, der er betimeligt, fremsættes fra anden Side. Det fremgaar bl. a. af Ministerens Bemærkning, at det er Venstre, som repræsenterer Landbruget, der ser sig i Gæld til Søfolkene, som sørger for deres Produkter. Jeg mener, det er en alt for snæver Betragtning; det er ikke alene Landbruget, der er i Gæld til Søfolkene, det er i Sandhed hele Nationen, der har Grund til at beundre det Mod, Søfolkene udviser, og vise dem Taknemmelighed derfor.

Det er ikke godt at sige, hvordan Lovforslaget kommer til at se ud, naar det kommer til anden Behandling. Efter det, der er sagt indtil nu, maa man antage, at Paragrafferne vil komme til at se helt anderledes ud. Det kan for saa vidt ogsaa være lige meget, naar blot den Tanke, der er givet Udtryk for i Venstres Forslag, bliver gennemført.

Ogsaa jeg skal paa mit Partis Vegne udtale Haabet om, at Lovforslaget maa faa en velvillig og hurtig Behandling her i Tinget.

Th. M. Andersen: Vi sympatiserer med det forelagte Lovforslag om Tildelingen af en Hædersgave til Sømændenes efterladte. Vi ved alle, hvor stort et Ansvar og hvor stor en Risiko vore Sømænd paatager sig, og vi kan ikke se, der behøves ret megen Debat for at naa til Enighed om en saadan Sag. Kommer Sagen efter Udvalgsbehandlingen til at forme sig saaledes, at der tildeles Sømændenes efterladte en endnu større Ydelse, vil det ogsaa opnaa vor fulde Støtte.

Aksel Larsen: Den højtærede Minister antydede, at Venstres Interesse for denne Sag skyldtes, at Partiet eller dets Vælgere var direkte økonomisk interesserede i, at Søfolkene sørgede for, at Landbrugsprodukterne kom over Nordsøen. Jeg skal ganske lade det staa hen, hvorvidt denne Ministerens Udlæggelse af Venstres Initiativ er korrekt, men det havde været rart, om den enstemmige Ros til de danske Søfolk, man

nu møder snart sagt overalt, allerede tidligere havde givet sig Udtryk i en venlig Indstilling over for Forslag om en Forbedring af Søfolkenes Arbejdsforhold. Det er naturligvis ikke urimeligt, at man siger, at Staten maa være forpligtet til at sikre Søfolks efterlattes Eksistens, hvis Søfolkene sætter Livet til under deres farefulde Færd over Farvandene i denne Tid, men man kan ogsaa nok sige, som Statsministeren sagde under Finanslovdebatten, at det burde ikke hindre, at man gav Søfolkene deres Løn i levende Live.

Jeg kan intet have imod, at et Forslag i denne Retning gennemføres. Dog maa vi efter den Debat, der her har fundet Sted, afvente, hvad Resultat der kommer ud af Udvalgets Forhandlinger, idet jeg kan forstaa, at vi kan forvente et noget ændret Forslag til anden Behandling. Men jeg vil samtidig sige, at det forekommmer mig, at Rigsdagen ikke længere kan skyde sit Ansvar fra sig. Rigsdag og Regering kan ikke længere nægte at give Søfolkene en rimelig Arbejdstidsordning. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen udlagde Ministerens Udtalelse rigtigt, naar han sagde, at vi i en meget nær Fremtid kan vente et Regeringsforslag om treskiftet Vagt forelagt her i Tinget, men hvis det er Tilfældet, skal ingen hilse det med større Tilfredshed end jeg.

Jeg vil i hvert Fald haabe, at Velviljen over for Sømændene ikke blot kan skaffe deres efterladte en Hædersgave, men ogsaa skaffe de levende Søfolk ordentlige Arbejdsvilkår.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Jeg vil gerne sige til de ærede Ordførere, som mener, at mine Udtalelser skulde have Spor af Syrlighed, at jeg skulde være fornærmet, at det har jeg ingenlunde tilstræbt at give Udtryk for. Hvis jeg føler mig fornærmet, giver jeg det Udtryk paa en ganske anden Maade. Jeg synes ikke, man har Grund til at tillægge mig saadanne Følelser i Dag.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen var inde paa Spørgsmaalet om en Graduering paa en saadan Maade, at man kunde faa den Opfattelse, at jeg kunde tænke mig en Graduering. Men det har ikke været min Tanke, jeg mener tværtimod, at skal der ydes en Hædersgave, skal den ydes uden Hensyn til Indtægts- og Formueforhold.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen gav Udtryk for, at jeg vel ogsaa havde Sympati for Fiskerne — dem havde jeg ganske vist ikke nævnt. Det er muligt, at jeg ikke